

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

بدين يوم وبر زنده يك تن مبار
چو کشور نباشد تن من مبار
از آن به که کشور به دشمن دهيم
همه سر به سر تن به کشتني دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابسي - فرهنگي

استاد محمد نسیم «اسپیر»
بن – المان، جنوری ۱۹۹۶ م

دام تزوير

مدہ ای محتسب آزار کس را
چہ می خواہی پی اقرار کس را
کہ نی سر ماند و نی دستار کس را
«تو خود را باش» با شلاق تزوير
دگر آسان به دام خود نیاری
دگر آسان به دام خود نیاری
مقام کس نصیب تو نگردد
نمی دانی که از بیداد جمعی
ز ویرانگر چنان ویرانه شد شهر
نه دل ماند و نه بادین کار کس را
نه راه خانقاہ و مسجد آباد
که نتوان دوست خواند و یار کس را
بنای دوستی ویران شد آن سان
ز راکت آفتی بر شهر بارید
که نه در ماند و نی دیوار کس را
بساط خودسری از بسکه گرمست
خوش ایامی که در جمع مجاهد
نمی نامید کس اشرار کس را
و یا آن که خریدن بود مشکل
نه سرکار است و نی سردار کس را
نمی نامید کس اشرار کس را
اوی امروز از فرط خیانت
اوی امروز از فرط خیانت
خدای من به محرومی مینداز به چنگ ذلت و ادب کس را

«اسپیر» از ناتوانی بار دوش است

مکن یارب به دوشی بار کس را